

M. Laciak, [1880], (Novohrad)

[a]

Vy - da - la mam - ka, vy - da - la dcé - ru
do cu-dzej kra - ji - ny; — za - ká - za - la jej,
pri - ká - za - la jej, a - by ne - pri - šla k nej.

Vydala mamka, vydala dcéru
do cudzej krajiny;
zakázala jej, prikázala jej,
aby neprišla k nej.

Za sedem rôčkov, za sedem týždňov,
aj za sedem hodín.
Jaj, mamičko moja, to je zaveľa,
ja vám to nezdržím.

Ja sa urobím vtáčkom jarabým,
a ja k vám priletím,
a do zahradky sadnem na hriadky,
na bielu ľaliju.

Keď ona vyschne, keď ona vyschne,
veď ju ja polejem;
ani rukami, ani kupami,
len mojma slzami.

Keď ma budete, mamičko moja,
dolu z nej zhánati,
tak vám ja budem v mojej žalosti
odpovedovati:

Ej, dobre vám je, mamičko moja,
medzi tou svojinou,
ale mne beda, beda prebeda,
medzi tou cudzinou.

Lepší rytmus:

[b]

Ta da - la ma - ti, ta da - la dcé - ru

do cu-dzej kra - ji - ny; — za - ká - za - la jej,

pri - ká - za - la jej, a - by ne - pri - šla k nej. —

Variant b) v prvom vydaní nebol uverejnený.

*

Melódia: [Sl. sp. D 166].

207.

(Allegro moderato)

L. Vansa, [1867–73], Píla, (z Malohontu)
[Gemermalohontská]

V ší-rom po - li lhuš - ka sto - jí pek - ná ze - le - ná,
pod ňou sto - jí mo - ja mi - lá bárs vy - pla - ka - ná;

bie - ly ruč - ník v ru - ce má, o - či so - be u - tie - ra,

strom ze - le - ný, roz - ma - rín - ček, za čá - kov dá - va.